

Hinne Wagenaar

‘Een plek die
beschermt’

TEKST NYNKE SIETSMa FOTO JÖRGEN CARIS

“Ik ben geen wakkerlijger van geprakkiseer overdag, maar schrik geregeld even wakker net nadat ik in slaap ben gevallen. Ik dwaal dan net voor dat wakkerschrikmoment rond op de boerderij en ben iets vergeten. Ik ben de controle kwijt. Ik vergat de koeien te doen, meestal is het zoiets. Ik ben opgegroeid op een boerderij en blijkbaar heb ik daar iets niet afgerond. De droom vertelt me ook dat ik niet alles in de hand kan houden.

Het was niet mijn diepste wens om dominee te worden of theologie te studeren. Ik werd uitgeloot voor geneeskunde en ontdekte wat ze bij de theologische faculteit deden. Daar ging het over taal en cultuur, over filosofie en godsdienstwetenschappen, machtig vond ik dat! Tachtig procent van mijn klas zei: ‘Ik word geen dominee, hoor’, maar werd het natuurlijk wel. Net als ik.

In de jaren tachtig, aan het einde van mijn theologieopleiding, kreeg ik een beurs voor een studiejaar in New York. Ik woonde met mijn vrouw Sietske, allebei piepjong, in een kamer-tje aan Broadway. Sietske werd uitgenodigd om een verlaten kopermijndorp, Holden Village, te bezoeken. De lutherse kerk nam dat gebied over om het evenwicht in de sterk vervuilde natuur te herstellen. Tegelijkertijd stichtte ze een leefgemeenschap om mensen weer evenwicht in hun eigen leven te laten krijgen. De kernwaarden gemeenschapszin, duurzaamheid, spiritualiteit en terug naar de natuur

lopen sinds die tijd als een rode draad door ons leven.

Vanaf het moment dat we het mijnndorp bezochten, is het onze droom om een modern klooster op te zetten. Een plek op het Friese platteland die beschermt tegen alles wat ons overspoelt: onrust, uitdagingen en lawaai. Waar gastvrijheid een pijler is en waar je weer evenwicht kunt proberen te vinden in het leven.

Die plek hebben we gevonden, vlakbij Jorwert waar ik predikant ben, in een oude kophals-rompboerderij. Er is tot een paar jaar geleden nog gewoond en geboerd. De boerderij staat op spirituele en historische Friese grond. Er heeft ooit een vrouwenklooster gestaan. Hij staat precies in het midden van Friesland.

Nu hebben we Nijkleaster – voor stilte, bezinning en verbinding. We zijn nu nog druk met vergunningen en procedures voor het nieuwe klooster, maar we hopen binnen een jaar, na een bijbelse periode van zeven jaar, te beginnen met restauratie en nieuwbouw. Er komt ruimte voor twaalf kloosterlingen. Daarnaast krijgen we twaalf kamers voor gasten. We gaan er zelf ook wonen.

Keer ik dus toch terug naar de boerderij.”

Hinne Wagenaar (Nijemardum, 1962) is gemeentepredikant en pionier voor Nijkleaster in Jorwert. In het najaar verschijnt zijn boek ‘Zalige eenvoud’, bij het zevenjarige jubileum van Nijkleaster.

